Posudek oponenta bakalářské práce

Autorka: Jana Šolcová

Název: Ikonografie liturgických a náboženských předmětů státního zámku Vizovice a její prezentace veřejnosti

---

Bakalářská práce kolegyně Šulcové je postavena jako duální. Jedná se o katalog ikonografických památek uchovávaných na Státním zámku ve Vizovicích s teoretickým úvodem a o panelovou výstavu fotografií těchto předmětů s doplňky.

Věnujme se nejprve prvnímu celku práce, tedy katalogu s teoretickými částmi. Ten je tvořen stručnou historií zámku. Toto pojednání má charakter solidní kompilace odborné literatury a dalších zdrojů, např. průvodcovského textu. Autorka tak uvádí čtenáře do příslušného kontextu. Zabývá se také osobností jednoho z majitelů zámku, po němž se dochovala významná část předmětů, které stojí v centru autorčina zájmu. Tato část práce je velmi dobře napsána, je čtivá, stylistiky velice pěkná. Autorka zde velmi pěkně shrnuje dějinnou problematiku objektu. Po této části následuje katalog jednotlivých předmětů. Ten čítá 26 jednotlivin. Autorka u každého z nich definuje strukturálně jednotný popis, který zahrnuje jak evidenční a lokační parametry, tak údaje historické i pomocně-vědné. Katalog je sestaven kvalifikovaným způsobem a oceňuji jeho obsahovou i metodologickou kvalitu. I tato část práce je opatřena vědeckým aparátem opřeným povětšinou o literaturu. To však nevnímám jako problém.

Druhý, aplikačně – tvůrčí celek je zahájen poměrně rozsáhlou kapitolou, která shrnuje metodologická východiska pro tvorbu výstav muzejního typu. Zde musím být poprvé a naposled v této práci kritický. Poněkud mi uniká smysl tak obšírného pojednání, jež je zaměřeno na výstavy muzejního typu. Autorka přitom tvořila panelovou fotografickou výstavu, a to v prostředí památkového objektu spravovaného NPÚ. Chápu, že chtěla prokázat znalost výstavních postupů, nicméně přeci jen stojíme poněkud mimo standardní muzejnictví. To však nic nemění na tom, že teoretický úvod k této části práce dává smysl a plní svoji důležitou roli. Poslední části práce je sama výstava. Ta je postavena na 10 panelech, které jsou obohaceny 3D fotogrammetrickým modelem sošky. Výstava aktuálně probíhá, a to od 19. 4. 2025. Lze konstatovat, že autorka výstavu pojala velmi atraktivně a pěkně. Výstava splňuje hlavní parametry kladené na dnešní panelové výstavy: strukturaci textu, bohatost obrazové části panelu, návodná infografika edukativního typu atp. Oceňuji také autorčinu snahu zpestřit výstavu o nějakou interaktivitu a 3D rozměr, a to alespoň v digitální podobě. To se opravdu cení. I tato část je opatřena vědeckým aparátem.

Celkově práci Jany Šolcové hodnotím jako výborné dílo přesahující běžné standardy bakalářské práce. Líbí se mi mezioborovost autorčina přístupu, kdy kombinuje erudici historickou, pomocně-vědnou, výstavářskou a konečně také prvky digital humanities. Vrcholně pak oceňuji, že nejde jen o cvičné dílo „do šuplíku“, ale že vznikl výsledek, který skutečně existuje a funguje. Ačkoliv teoretické části jsou postaveny jen minimálně na archivních či tištěných pramenech a jde nejčastěji o literární kompilaci, je tento aspekt mnohonásobně vyvážen kreativním výsledkem v podobě výstavy. Tu je nutno vnímat jako výsledek aplikovaného výzkumu (Enekrit). Současně autorka svou katalogizační prací odvedla dílo opřené právě o ony ikonografické artefakty spravované SZ Vizovice, které samy o sobě jsou hmotným pramenem. Autorka je schopna

kritického přístupu, je schopna velmi pěkně formulovat odborný text a zvládá historické „řemeslo“ na příslušné úrovni. Nezbývá než zopakovat, že práci prakticky nemám co vytknout, až na shora uvedenou drobnost. Proto práci velice rád doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 22. května 2025

doc. Mgr. Petr Grulich, Ph.D.